Душата, чието име е Касиопея в настоящето си земно превъплъщение е мъж около 40-те, който се опитва да живее за общото благо и е инициатор на множество благородни инициативи, свързани с грижа за майката Земя. Когато дойде при мен за регресия, изтъкна като основна причина желанието си да си възвърне увереността, която беше позагубил през последните няколко месеца. След регресията ми сподели, че в началото, когато съм го въвеждал в състоянието, е получил атака – някой се е опитвал да го разконцентрира, като е искал съгласието му да говори чрез него. Но Касиопея е напрегнал волята си, игнорирал го е и е успял да насочи цялото си внимание върху моите въвеждащи в необходимото ниво на съзнание слова. Резултатът беше една чудна регресия с интересни и ценни прозрения. Когато насочих Касиопея да види щастлив момент, той се пренесе в минал живот…

***Касиопея*: Някой държи бебе. Жена го държи в светла стая. Млада и красива е, с дълга коса и старовременска прическа… с рокля е, червена на цвят и дължина до коляното. Жената е щастлива. Никол се казва. Мястото е Америка. Къщата е спретната… Виждам цветове в стаята… Те идват от феи… Всъщност една е. Тя е в стаята. Цветна е с криле… и има връзка с детето**

***Борислав*: Искам сега да видиш духовния си Учител и да ми го опишеш как изглежда.**

***Касиопея*: Искрящ. Променя си лицето – ту Дънов, ту лъвско лице… и други лица… Исус… светят. Името му е Астириус.**

***Борислав*: Сега твоят Учител ще те заведе в духовната библиотека – там, където е Книгата на твоя живот. Когато стигнете там, ми опиши това, което се открива пред теб.**

***Касиопея*: Библиотеката е като замък. Една жена ми дава Книгата… жена, която е фея. Аз съм свързан с феите, защото идвам оттам. Усещам радост, която идва от света на феите… дървета, светлина, щастие, чудеса… Душата ми е по-стара… Много светлина, много любов… Не може да се опише… Може само да се преживее. Този свят е част от Вселената. Той е част от най-великото Нещо. Много сила има –**

може да създава всичко – галактики, вселени… Душата е Бог. Няма ограничения. Тя е отвъд материята. Но не й е позволено всичко. Може да сътворява реалности, но може и да ги разрушава. Тя е частица от Бог. Няма никакви ограничения.

***Борислав*: Как се казва душата ти и какъв е вътрешният смисъл на името?**

***Касиопея*: Касиопея – да озарява, да свети, да проправя път. Тя може да го направи… Има силата да го направи! Никой не може да ме спре! Много е силна душата ми! Силата й идва от много опит.**

***Борислав*: Нека твоят духовен Учител да ти разкрие минал живот, свързан с твоята сила.**

***Касиопея*: Не съм човек, а същество… от друга раса. Не изглеждат красиви. Воини са или пазители на планета… на много планети – не е една! Много са различни от хората.**

***Борислав*: Опиши ми как изглеждат.**

***Касиопея*: Едри маски, силни са, имат способности, вътрешна сила – не могат да ги победят. Могат да водят битки от разстояние. Знаят много. Такава е цивилизацията им – шумери. Учителят ми казва: „Ти носиш това в себе си и никой не може да те победи. Имаш сила отвъд пределите на вашата цивилизация. Всичко е за добро, макар да има много битки. Ти си част от вселената. Никой не може да те разруши! Пътуваш от живот в живот, докато накрая станеш едно с Твореца. Няма сила, която да те разруши! Няма! Ти си част от Неразрушимото. Каквото и да стане, зад теб е Творецът!**

***Борислав*: Защо Учителят те върна към сцената с Никол и бебето?**

***Касиопея*: Защото има пробив от друг свят… от света на феите. За първи път съм влязъл в човешко тяло… като дете… детето на Никол.**

***Борислав*: Защо се въплъти като човек на Земята?**

***Касиопея*: Това е единственият начин да се усъвършенствам. В моя свят няма усъвършенстване.**

***Борислав*: Добре. Погледни сега Книгата на живота си и ми кажи как изглежда.**

***Касиопея*: Огромна, златна, с кантове… стара. Феите прелистват страниците й и скачат. Те ми помагат. Има щастие, но са страхливи много, докато аз не. Аз съм воин. Виждам как се пише съдбата ми.**

***Борислав:* Как?**

***Касиопея*: На празния лист има същество, което седи и пише Книгата на всеки. Не се излива мастило, а субтилна реалност… и създава реалност.**

***Борислав*: Как съдбата е свързана с делата, мислите, кармата?**

Касиопея: Всеки човек има такова нещо, което му създава живота и той пише върху тая Книга. Но всички сме свързани в една обща маса. Всяко действие е част от творението.

Борислав: Доколко ние имаме свободна воля?

***Касиопея*: Хората нямат. Те са част от друг процес, но усилията, които полагат, могат да създават реалности и ги освобождават от предварителните планове. Божията воля е най-важното! Божията воля е всичко! Тя е Потокът, който ни е създал отвъд Творението – видимо и невидимо. Зад нас има много по-голям свят, който е невидим. Божията воля е ключът към всичко! Трябва да вярваш на интуицията си! Тя е връзката. Има грешки, но те са част от изпитанията. Трябва да ги преживееш, за да се научиш. Ако си в Божията воля, ще имаш пълната подкрепа на Твореца и животът ти ще бъде много хармоничен, независимо, че ще имаш препятствия. Те са по-важни от всичко друго. Животът е кръговрат. Ти знаеш всичко! Трябва да повярваш! Никой не може да нарани душата ти! Тялото може всеки, но душата никой! Няма събитие, което да те нарани. Ти си душа, а не тяло!**

***Борислав*: А какво би ти казал Учителят във връзка с копнежа по приятелство?**

***Касиопея*: Това е голям въпрос, свързан с любовта. Дали да я приемеш? Дали да рискуваш? Трябва да решиш!**

***Борислав*: Как би протекъл живота ти, ако рискуваш и я приемеш?**

***Касиопея*: Не мога да го видя… Не съм взел решение, но аз имам друг път – духовният път е единственият път за мен! Каквато и любов да имам, тя трябва да е в съзвучие с него.**

***Борислав*: Откъде се познаваме с теб?**

***Касиопея*: Познавам очите ти… Няма конкретна връзка. Светлината ни е събрала. Хората имат Светлина. Могат да се събират чрез нея. Всичко е едно, защото произлизаме от Светлината – няма разделение. Ти и аз сме едно.**

***Борислав*: Сега твоят Учител ще те заведе при Първоизточника – това, което обикновено наричиме Бог. Опиши ми какво се разкрива пред теб.**

***Касиопея*: Човек не може да зададе правилно въпрос, свързан с Бог. Той няма визия, цвят… Виждам как Той създава материя. Виждам границата, където няма нищо. Виждам прехода, където Той създава реалност. Не може да се опише, нарисува… Нещо много голямо е! Човек не може да Го разбере… Той е всичко… По-голямо, отколкото може умът да го разбере. Може да се появи като форма пред човека, но само като Негово проявление. Той е отвъд всичко. Хората виждат само Светлина. Но Той е отвъд Светлината… Виждат Любов, но Той е отвъд Любовта.**

***Борислав*: Опиши ми какво е да си същество, приобщено към света на Божествената светлина.**

***Касиопея*: Бяло, светещо, без форма. Само силует. Зависи от много неща дали тази Светлина ще се използва. Някои хоря спят и не използват Светлината си… и влизат в мрака. Много хора спят. Затова има мрак. Ако хората използват Светлината си, светът ще се промени. Ако се страхуват, значи се страхуват от Светлината. Страх, злоба, алчност – това е тъмнина. Всички са светли. Трябва да се събудят! Светлината иска действие… с любов и просветление.**

***Борислав*: Сега искам да видиш как изглежда твоя сърдечен кристал – твоята най-вътрешна и съкровена същност, която е проекция на душата ти.**

***Касиопея*: Безброй малки диаманти… светещи кристали… като раковинка от океана. Съвършена форма с много кристали… Може да лекува… Има силата да лекува… И го прави. Когато го съзерцавам, усещам, че той има време. Трябва да го използвам! Може да потъне в прах… Трябва да го пазя!**

***П.С. Няколко дни след направената регресия Касиопея ми писа*: „Благодаря за регресията! Постоянно се връщам да видя моя кристал на душата. Много ме зарежда. Определено усещам влияние с него. И връзка. Много е силно! Не може да се каже, че е просто. Но всеки ден усещам силата си. И едно чувство на вътрешна мащабност. Все едно съм докоснал света преди и след физическата смърт. Много интересно!"**